

Homília pápeža Františka

Svätý rok Božieho milosrdenstva

Sviatosť zmierenia nám naozaj umožňuje pristúpiť s dôverou k Otcovi, aby sme mali istotu jeho odpustenia. On je vskutku «bohatý na milosrdenstvo» a v hojnosti ho rozlieva na všetkých, ktorí sa k nemu utiekajú s úprimným srdcom.

To, že sme tu, aby sme zakúsili jeho lásku, je však predovšetkým ovocím jeho milosti. Ako nám pripomenul sv. Pavol, Boh nikdy neprestáva preukazovať bohatstvo svojho milosrdenstva v priebehu storočí. Premena srdca, ktorá nás privádza k vyznaniu našich hriechov je «Boží dar». Sami od seba toho nie sme schopní. Môcť vyznať svoje hriechy je «Boží dar», je nám to darované, je to «jeho dielo» (porov. Ef 2, 8-10). To, že sa nás nezne dotkol svojou rukou a sformoval nás svojou milosťou, nám umožňuje pristúpiť ku kňazovi bez obáv z našich hriechov, a zároveň s istotou, že nás prijme v Božom mene a porozumie nám napriek našim úbohostiam. A tiež, pristúpiť bez advokáta na našu obranu: máme len toho jediného, ktorý dal svoj život za naše hriechy. Je to on, ktorý nás spolu s Otcom vždy bráni. Vychádzajúc zo spovednice, pocítime jeho silu, ktorá nám navracia život a obnovuje nadšenie viery. Po spovedi budeme znovuzrodení.

Evangelium, (Lk 7,36-50), nám otvára cestu nádeje a posilujúcej útechy. Je dobré začíť na sebe ten istý Ježišov súcitný pohľad, tak ako ho vnímalá žena hriešnica vo farizejovom dome. V tomto úryvku s opakovaným dôrazom zaznievajú dve slová: láska a súd.

Je tu láska ženy hriešnice, ktorá sa pokoruje pred Pánom. Ale ešte predtým je tu Ježišova milosrdná láska k nej, ktorá ju pohýna, aby sa priblížila. Každé gesto tejto ženy hovorí o láske a vyjadruje jej túžbu po vlastnení neotrasiteľnej istoty v jej živote: istoty, že jej je odpustené. Táto istota je nádherná! A Ježiš jej dáva túto istotu: prijíma ju tak, že jej ukazuje Božiu lásku k nej, práve k nej, ktorá je verejnou hriešnicou! Láska a odpustenie sa odohrávajú súčasne: Boh jej odpúšťa mnoho, všetko, pretože «veľmi miluje» (Lk 7,47). Ona adoruje Ježiša, pretože cíti, že v ňom je milosrdenstvo a že on neodsudzuje. Cíti, že Ježiš ju chápe s láskou. Ju, ktorá je hriešnicou... Táto žena sa skutočne stretla s Pánom. V tichu mu otvorila svoje srdce, v bolesti mu ukázala skrúsenosť nad svojimi hriechmi, svojím plačom sa odvolávala na Božiu dobrotu, aby dostala odpustenie. Pre ňu nebude žiadneho súdu, okrem toho, ktorý prichádza od Boha, a to je súd milosrdenstva. Protagonistom tohto stretnutia je samozrejme láska, milosrdenstvo, ktoré presahuje spravodlivosť.

Simon, pán domu, farizej, naopak nedokáže nájsť cestu lásky. Všetko má vykalkulované, všetko premyslené... Nie je schopný urobiť nasledujúci krok v ústrety Ježišovi, ktorý mu prináša spásu. Simon sa

obmedzil na to, že pozval Ježiša na obed, ale neprijal ho opravdivo. Vo svojich myšlienkach volá len po spravodlivosti, a keď takto koná, mylí sa. Jeho súd nad ženou ho odďaľuje od pravdy a nedovolí mu pochopiť ani to, kto je jeho host'.

Ježišovo pozvanie podnecuje každého z nás, aby sme sa nikdy nezastavili na povrchu vecí, a zvlášť vtedy, keď stojíme pred nejakým človekom. Sme povolaní, aby sme hľadeli ďalej, zamerali sa na srdce, aby sme videli, koľkej veľkorysosti je každý človek schopný. Nik nemôže byť vylúčený z Božieho milosrdenstva. Všetci poznajú cestu, aby k nemu pristúpili a Cirkev je ten domov, ktorý každého prijíma a nikoho neodmieta. Jej dvere zostávajú dokorán roztvorené, aby tí, ktorí sú zasiahnutí milosťou, mohli nájsť istotu odpustenia. Čím väčší hriech, tým väčšou musí byť láska, ktorú Cirkev prejavuje tým, ktorí sa obracajú. S koľkou láskou na nás hľadí Ježiš! S koľkou láskou uzdravuje naše hriešne srdce! Nikdy sa nedeš našich hriechov! Spomeňme si na márnotrátneho syna, ktorý, keď sa rozhodne vrátiť k otcovi, premýšľa, že mu prednesie reč, no otec ho nepripustí k reči: objíme ho. Takýto je Ježiš voči nám. – „Otcé, mám toľké hriechy.“ – „Ale on bude tomu rád, keď prídeš: objíme Ťa s toľkou láskou! Nemaj strach...“

Drahí bratia a sestry, často som premýšľal o tom, ako by Cirkev mohla urobiť očividnejším svoje poslanie byť svedkom milosrdenstva. Je to cesta, ktorá začína duchovným obrátením. A musíme kráčať touto cestou. Preto som sa rozhodol vyhlásiť mimoriadne jubileum, ktoré sa zameria na Božie milosrdenstvo. Bude to Svätý rok milosrdenstva. Chceme ho prežívať vo svetle Pánových slov: «Budte milosrdní, ako je milosrdný váš Otec» (Lk 6,36). A toto zvlášť pre spovedníkov: veľa milosrdenstva!

Tento Svätý rok sa začne na nastávajúcu slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie, a zavŕši sa 20. novembra 2016, v nedeľu nášho Pána Ježiša Krista, Kráľa vesmíru a živej tváre Otcovho milosrdenstva. Organizáciu tohto jubilea zverujem Pápežskej rade na podporu novej evanjelizácie, aby ho mohla animovať ako novú etapu cesty Cirkvi v jej poslaní zaniest' každému človeku evangelium milosrdenstva.

Som presvedčený, že celá Cirkev, ktorá tak veľmi potrebuje prijímať milosrdenstvo, pretože sme hriešnici, bude môcť nájsť v tomto Jubileu radosť zo znovuoobjavenia a plodného zúročenia Božieho milosrdenstva, prostredníctvom ktorého sme všetci povolaní prinášať útechu každému mužovi a žene našich čias. Nezabúdajme, že Boh odpúšťa všetko, a že Boh odpúšťa vždy. Neustaňme prosieť o odpustenie. Zverme tento rok už odteraz Matke milosrdenstva, aby k nám obrátila svoj pohľad a bdela nad našou cestou: našou kajúcou cestou, našou cestou s otvoreným srdcom počas toho roka na prijatie Božieho odpustenia, na prijatie Božieho milosrdenstva.“

Riekol som: Pane, mojím údelom je dávať pozor na Tvoje slová.

*Z celého srdca
Tvoju priazeň hľadám,
nuž podľa sľubu
skloň sa nado mnou.
O vlastných cestách premýšľam,
ku Tvojim svedectvám
obraciam kroky.
Ponáhľam sa a nemeškám
vyplniť Tvoje príkazy.*

*Povrazy ničomných ma ovinuli,
však na Tvoj zákon
nezabudol som.
A o polnoci vstávam
a Ťa chválim
za Tvoje právo spravodlivé.
Som priateľ všetkým,
ktori sa Ťa boja,
a tým, čo plnia Tvoje príkazy.
Hľa, zem je plná
milosti Tvojej, Pane.
Ó, zjav mi všetko, čo si rozhodol.*

*Dobre si naložil
so svojim sluhom,
Hospodine, a podľa svojich slov.
K poznaniu vyuč ma a rozvahe,
pretože verím Tvojim príkazom.
Skôr než som trpel, blúdil som,
teraz však zachovávam
Tvoju reč.
Dobrý si, Hospodine,
dobře konáš,
ó, zjav mi všetko, čo si rozhodol.
Luhajú pyšní proti mne,
ale ja celým srdcom
príkazy Tvoje strážim.
Tučnie im srdce ako loj,
no ja sa teším v Tvojom zákone.
Dobre, že si ma pokoril,
aspoň som poznal
Tvoje nariadenia.
Je lepší pre mňa
výrok z Tvojich úst,
než zo striebra a zlata tisíce.*

Prpravte cestu Pánovi

Božie slovo nám málokedy poskytuje také presné informácie o niekom z ľudí, ako je to v prípade Jána Krstiteľa. Ján Krstiteľ je prorok ohlasujúci príchod Spasiteľa ľudského pokolenia. A spôsob, akým pripravuje cestu Pánovi, je zvláštny a oslovujúci. Zvolil si cestu pokánia, ktorú nielen hlása, ale i žije.

Keď „zaznel na púšti Boží hlas nad Jánom“ pripraviť cestu Ježišovi Kristovi, už žil asketickým životom a pripravoval sa nielen na ohlasovanie, ale i na svedectvo.

Pokánie prevažne chápeme len ako vyznanie hriechov v spovedi. Ale Ján, prichádzajúci za Ježišom k Jordánu, pripomína to, čo bolo zlé, aj čo majú ľudia robiť, aby sa ozdravilo prostredie, v ktorom žijú. Nestačí iba lamentovať nad šíriacim sa zlom medzi ľuďmi. Podľa príkladu Jána Krstiteľa naň treba vplývať uzdravujúco vlastným svedectvom. Pokánie nie je len vyčistenie nádoby zaťaženej hriechom, ale aj jej obnovenie a naplnenie Božou milosťou i vernejším životom. Vyrovnanie pokrivených chodníkov, zníženie vrchov prehnaneho sebedómia a pychy i vyplnenie dolín, kde chýba dobrý príklad či odvaha.

Čo je teda podstatou pokánia? Pomôžme si príkladom.

Predstavme si kružnicu, ktorá charakterizuje kruh nášho života. V kružnici je nakreslená stolička ako trón a na nej napísané JA. Tento obraz predstavuje život, ktorý si riadim ja sám. Mimo tohto životného kruhu, mimo kružnice niekde naboku je malý krížik. To je BOH - Kristus. Viem o ňom, verím v neho a počítam s ním ako s poistkou na horšie časy. Občas mi to pripomína ľudí nosiacich náboženské symboly, to je však všetko...

Znovu si predstavme kružnicu, v ktorej na stoličke síce sedí moje JA, no kríž sa už nachádza vnútri kružnice. Tento obraz môže predstavovať ľudí, ktorí s Kristom komunikujú možno veľmi intenzívne. Dokonca žijú i sviatostným životom a sú spokojní so svojou náboženskou úrovňou, veď všetko si plnia, Ježiš však zostáva pre nich len najlepším spolupracovníkom, ktorý pomôže v núdzi. Otázkou však zostáva, čo sa v nás odohráva, keď nepomôže...

Pokánie je zmena, taká zmena myslenia, keď na trón svojho života intronizujeme Krista a naše ja pokorne ustúpi. Tým dávame Bohu právo na všetko, čo on uzná za potrebné pre náš život i posvätenie. Samozrejme, s veľkou dôverou, že nám dá silu zvládnuť aj náročnejšie požiadavky, či už vykonať potrebné dobré rozhodnutia, alebo s pokorou a trpezlivosťou zniesť ťažšie chvíle života. Veď povzbudení sv. Augustínom by sme mohli povedať, že veľkosťou kresťana nie je len vykonať veľa dobrého, ale i zniesť veľa zlého. Stredobodom kružnice nášho života má byť Kristus, ktorého nevnímame ako poistku na horšie časy, ani ako dobrého kamaráta, ale ako Pána, od ktorého prijímame s pokorou dobré aj zlé.

Peter Brodek

Tak ako v predchádzajúcich rokoch, i v tento adventný čas budeme sa modliť deviatnik „Kto prichýli Svätú rodinu“. Rodiny, ktoré chcú Svätú rodinu prichýliť, môžu sa prihlásiť v sakristii do 13. decembra 2015.

Zbierka na charitu: Vyzbierali sme 620 eur. Nech vám Pán odmení vašu štedrosť.

Vysluhovanie sviatostí v domácnostiach: Prosím, v sakristii kostola zapíšte svojich chorých, aby som ich po nedeli 13. decembra navštívil u nich doma a mohli sa prijatím sviatostí pripraviť na Vianoce.

Stretnutie rodičov prvoprijímajúcich detí: Bude v nedeľu 13. decembra o 11:00 hod., teda po druhej sv. omši.

Vianočný strom do kostola: Prosím tých, ktorí chceli ponúknuť vianočný strom do kostola, nech sa dohodnú s p. kostolníkom Jozefom Lopošom.

Rozbehnutý vlak

Ježiš povedal učeníkom: „Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi. Chodte teda, učte všetky národy a krstíte ich v mene Otca i Syna i Duchu Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta“ (Mt 28, 18-20).

Zmŕtvychvstalý Ježiš preklenul doteraz neprekročiteľnú priepasť ako živý most. Už dvetisíc rokov po ňom uháňa jeho rozbehnutý vlak zo smrti do života. Nie je nekonečný. Slovom „až do konca sveta“ Ježiš zaručuje, že nás neopustí. Zároveň nimi jasne hovorí: „Dajte pozor, aby ste nezaváhali, jeden z vozňov bude posledný!“

Pane,

spolieham sa na tvoje slová. Máš úplnú moc na nebi i na zemi. Prosím ťa za tých, ktorí cestujú v tvojom vlaku; nedopusť, aby z neho svojou vinou vypadali. Prosím ťa za všetkých, ktorí doteraz žijú v temnote a v tieni smrti. Buď im svetlom a nedopusť, aby im vlak ušiel. Ďakujem ti za všetkých, ktorí s tvojou pomocou do cieľa už došli. Zvlášť ti ďakujem za tých, ktorí do rozbehnutého vlaku naskočili v hodine dvanástej a ty si ich prijal s radosťou o to väčšou, o čo mednej si to zaslúžili. Ježišu, dôverujem ti!

Marie Svatošová „Tykadlom viery“

Sväté omše v 2. Adventnom týždni - (C)

7.XII. pondelok

17:00 Za Ľ Antona a otca Ferdinanda

8.XII. utorok - Nepoškvrnené počatie Panny Márie - Slávnosť

17:30 Za farníkov

Lektori: Blahová M., Kosnáčová T.

9.XII. streda - roráty

07:00 Na úmysel otca arcibiskupa

10.XII. štvrtok

17:00 Za zdravie a Božie požehnanie pre celú rodinu

11.XII. piatok

17:00 Za členov rodiny Ritterových

12.XII. sobota

08:00 Za Ľ Rudolfa a Serafínu Kulifajových, dcéru a zaťa

Upratovanie kostola č.d. 421-456

13.XII. 3. Adventná nedeľa - C

08:00 Za Ľ Helenu Čaputovú (1 mesiac)

Lektori: Pešková E., Radakovičová J.

10:00 Za farníkov

Lektori: Kordošová A., Polakovič P.

14:00 Posvätný ruženec a litánie

Liturgický kalendár

7.XII. pondelok Sv. Ambróz, biskup a učiteľ Cirkvi - Sp

8.XII. utorok Nepoškvrnené počatie Panny Márie – prik. sviatok

9.XII. streda Sv. Jan Didak Cuahtlatootzima -Esp

10.XII. štvrtok Sv. Eulália, panna a mučenica

11.XII. piatok Sv. Damaz I., pápež -Esp

12.XII. sobota Panna Mária Guadalupská -Esp

XVII. Volajme ho Karol

Téma z Písma

Keď Pán, Boh, utvoril z hlíny všetku poľnú zver a všetko nebeské vtáctvo, priviedol ho k Adamovi, aby videl, ako by ho nazval, lebo ako ho nazve, také bude jeho meno. A nazval Adam menom všetok dobytok, všetko nebeské vtáctvo a všetku poľnú zver.

(Gn 2, 19-20)

Základom poznania je bázeň pred Pánom, (len) blázni pohrdajú múdrosťou a nácvikom.

(Prís 1, 7)

Variácia

Počul som nedávno príslovie, ktoré hovorí, že trpaslík ostane trpaslíkom, i keď sa postaví na kopec. Inými slovami - sú v našich životoch stavy a situácie, ktoré sa jednoducho nezmenia. Ani naším pričinením, ani úsilím niekoho iného. Ak ich skutočne - rovnako ako toho trpaslíka - nemožno zmeniť, nemali by sme nad nimi zúfať, ale prijať ich a naučiť sa s nimi žiť. Mám tým na mysli telesné alebo iné postihnutia.

Ak sú zmeny možné, mali by sme sa o ne usilovať. Pretože taká cesta je namáhavá a skoro vždy zložitá, riešime často problémové situácie potemkinovsky. Dáme negatívne javu alebo zlej vlastnosti iné meno a pristupujeme k tomu ako k pozitívu.

Pri tejto príležitosti si spomínam na príbeh, ktorý som čítal v jednom časopise.

K múdremu mužovi prišli mladí manželka s novorodencom a žiadali ho o radu. Dlhší čas sa vraj hádajú o to, aké meno dať svojmu synčekovi. Ona chce, aby sa volal po jej otcovi, on zasa chce, aby sa volal po jeho otcovi. A pretože sa nemôžu dohodnúť, prichádzajú, aby ich mudrc rozsúdil.

„Ako sa volal váš otec?“ opýtal sa mudrc manžela.

„Karol.“

„A ako sa volal váš otec?“ opýtal sa manželky.

„Karol.“

To mudrca trochu zmatlo. „A v čom je teda problém?“ čudoval sa.

„To je tak,“ vysvetľovala ona. „Môj otec bol učenc, ale jeho otec bol zlodej. Vari môžem dopustiť, aby sa môj syn volal po niekom takom?“

Mudrc sa hlboko zamyslel, pretože pochopil, že ide skutočne o chýlostivú záležitosť. Ako to navliecť, aby jedna strana nemohla mať pocit, že z toho vyšla ako víťazná, a tá druhá ako porazená? Nakoniec rozhodol takto:

„Niečo vám navrhнем: Dajte svojmu chlapcovi meno Karol. A vyčkajte, čo z neho vyrastie, či učenc alebo zlodej. Tak sa dozviете, po ktorom z vašich otcov ste ho pomenovali.“

Šalamúnske riešenie.

Ono totiž nie je dôležité, aké meno vyberieme, ale akým obsahom ho naplníme, eventuálne aký obsah mu dá samotný jeho nositeľ. Aj keď dáme páchnucemu tchorovi meno podľa voňavej ruže, páchnuť neprestane.

V istom časopise venovanom grafológii, ktorá sa venuje určovaniu povahy pisateľa podľa jeho rukopisu, vyšiel článok s prekvapujúcim výsledkom. Svätá Katarína Sienská bola vraj žena veľmi zmyselná. Podľa povahy ju časopis charakterizoval ako ľahkú ženu. A svätý František mal podľa grafológov povahu bitkára a násilníka.

Časopis uzavrel článok pohoršeným zvolaním: „A také Kataríny a takých Františkov uctieva Katolícka cirkev ako svätých!“

Pravdaže, zvolanie malo znieť inak: „Aj z ľudí takej povahy je evanjelium schopné urobiť svätcov.“

Prosby

Bože, tak ako si prvému človeku dal pomenovať všetko živé, dávaš i mne dnes slobodu pomenovať všetko ostatné, čo je okolo mňa.

- *Prosím, nech som vždy schopný pomenovať veci pravým menom.*

Ty vieš, ako ťažko sa mi prijíma pravda, ako rád by som ju videl iba svojimi očami.

- *Daj mi svoju múdrosť a nauč ma disciplíne, aby sa zo mňa nestal vetroplach.*

Vieš, koľkokrát sa vo mne ozve ľahká žena, bitkár i násilník.

- *Nech je tvoje evanjelium schopné zmeniť rukopis môjho konania...*

Max Kašparů „Zápisník potulného kazateľa“

Vydat' sa na cestu

Vo vzťahu k Dieťaťu, ktoré sa narodilo v Betleheme, existuje celá škála ľudských postojov, a to už od biblických dôb. Jednak sú tu tí, ktorí dobre poznajú Písmo a jeho výklad: učiteľia zákona, kňazi, horliví farizeji, skrátka duchovní „profesionáli“. Tí všetci vedeli, že Mesiáš sa má narodiť v Betleheme, poznali mesiánske proroctvá. Keď však Boh konečne zasiahne do dejín ľudstva, keď sa im ponúka, aby sa nechali vtiahnuť do deja, zostávajú len vonkajšími pozorovateľmi. Potvrdia síce pravdu o jeho narodení, ale nevydajú sa na cestu. S ich životom to nakoniec nemá vôbec nič spoločné.

Potom je tu dokonca Herodes a ďalší, ktorých príchod Mesiáša úplne vydesí. Nepočítali s ním, mohol by im prekaziť ich plány - je potrebné ho odstrániť! Nakoniec sú tu mudrci z Východu, vlastne pohania, ktorí o Mesiášovi Izraela nič nevedeli, Písmo nečítali. Ale vo svojom srdci mali túžbu po pravde. A nielen to, mali i ochotu vyvodit' dôsledky; keď spoznali pravdu, vydali sa na cestu.

Všetci sme denne pozývaní vstúpiť a stále znovu vstupovať do Ježišovho príbehu a stať sa jeho súčasťou.

Voitěch Kodet OCarm PhD „Hľadám tvoju tvár Pane“

Príbeh na uzdravenie duše

ROZPRÁVKA O ZLOM VLKOVI

Trojročný Alexej: „Porozprávaj mi rozprávku o zlom vlkovi.“

Desaťročná Líza: „Ale nie, zlí vlci nejestvujú, na svete sú len nešťastní vlci.“

Zlí ľudia nejestvujú...

Bruno Ferrero „Vôňa ruže“

Desatoro

6. prikázanie

Nescudzoložíš

(Ex20, 14; Dt 5, 18)

Výsmech príkazu, Bohu i človeku? I.

Našu spoločnosť sužujú dnes mnohé neresti. Mnohé a vážne. Jednou z najvážnejších dnešných nerestí je zvrátenosť v chápaní pohlavnosti, vzťahov muža a ženy, neúcta k manželstvu a rodine a k výchove detí, čím je poznačená celá atmosféra spoločenského života. Žalostnú úlohu tu plnia knihy, noviny, časopisy, rozhlas, televízia a internet. Zamorujú náš život takmer nedýchatelným smogom úbohosti, či priam zvrátenosti. Zlo sa šíri ako epidémia. A mnohí to ešte aj vyzývavo obhajujú.

V masmédiách sa aj v otázke pohlavnosti argumentuje štatistikami. V tejto veci je istotne potrebné poznať aj údaje psychológie či sociológie. V týchto vedách ide však o zisťovanie skutočného spoločenského stavu. Ide v nich o to, čo je, nie o to, čo by malo byť. Zo skutočnosti, že mnoho ľudí niečo robí a nejaká správa, nijako nevyplýva, že je to správne a dobré. Nemožno preto argumentovať percentami. Mravné normy sa neustanovujú hlasovaním. Štatistika nerozhoduje o mravnej norme. V mravných veciach sú možné omyly, hriechy, zlá vôľa, slabosti. Ľudia môžu aj masovo prepadnúť nerestiam. A kvôli nerestiam nemožno meniť zásady života.

Žijeme však dnes často veľmi povrchné. A nevieme takmer nič domyslieť. Niektorým zamlada vyhovuje neslýchaná plytkosť a s ňou neslýchané vyjadrenia priamo o Bohu a proti Bohu - články na neuverenie surové. Internet a noviny „Slovo“ niečo z toho uverejnili: „Boh je primitív a obmedzuje nás,“ napísali v článku akýsi zelení výrastkovia. V islamskej krajine by im za to v ten istý deň odrezali hlavu alebo odsúdili na smrť ako Rushdieho. U nás je však sloboda bez brehov. Niektorí sa jej nevedia nasýtiť. Dovtedy, kým ich samých život nepriškripne. Niektorí v tridsiatke a v štyridsiatke trochu skrotnú, zmúdrejú a naučia sa plytké pokladať za plytké, hlúpe za hlúpe a surové za surové. Začnú sa stávať ozajstnejšími, totiž ľuďmi. Niektorých to zachráni. Niektorým to precitnutie nepomôže - majú už nakazené ľadviny, pečeň i mozog.

Ku zvrátenostiam niektorých televíznych seriálov sme čítali kritický článok, ktorý sa končil slovami: „Podporujeme zvrátenosti a rozvrat morálky buď ako organizátori, ako aktívni hráči, alebo ako diváci. A robíme to bez nároku na honorár. Ba svojimi esemeskami zvrátenosti ešte aj nad rámec povinných koncesionárskych poplatkov dotujeme. Žiaľ i hanba.“

V inom článku na tú istú tému sa písalo, ako sa v televíziách a v časopisoch šíria exhibície niektorých, poväčšine prázdnych ľudí. Odhaľujú na verejnosti svoju

úbohú dušu i úbohé telo. Také sú mnohé „reality šou“! Morálku bezostyšne ohrozujú dobrovoľné a pritom aj dobre zaplatené individua, „donaha - donaha“. Ponúkajú krátkodobú slávu za stratu duše a presvedčajú ohúreného masového diváka, že je to tak správne, lebo veď pozrite, hovoria - Každý to chce, prijíma a obdivuje! Žalostné ponižovanie hercov, režisierov i divákov!

Relácie „reality šou“ sa stali hlavným programom všetkých bulvárnych televíznych kanálov. Kritici ich nazvali „reláciami nízkosti“. Sú na vrchole nevkuusu a mediálneho násillia na „bezbrannom divákovi“. Po reklame a politickej propagande „reality šou“ otvorili scény pornografii, mediálnemu hypernásilliu a cestu nízkosti.

V literatúre, vo filmoch i na obrazovkách sa tak stretávame denno-denne s niečím, čo ešte nedávno nebolo takmer vôbec možné. Aj v minulosti boli ľudia slabí a potkynali sa. Ale zlo pokladali za zlo a hriech za hriech. Dnes sa mnohí z hriechu rovno smejú a mravné zlo pre nich nejestvuje. „Čo môžeš fyzicky, to môžeš aj morálne“ - hovoria. Najmä v oblasti hospodárskej, obchodnej, v oblasti sexu, a tým aj kultúry. Kam to vedie? Ak už neuznávame Boha, svedomie a zodpovednosť pred tvárou večnosti, mali by sme aspoň pragmaticky otvoriť oči - ak je dovolené všetko, čo je fyzicky možné, potom prečo bojovať proti teroristom, vrahom, zlodejom a zločincom, proti násillným vraždám a lúpežiam. Veď v tom všetkom istí ľudia robili a robia to, čo fyzicky vedia a dokážu. Prečo ich potom posielame za mreže?

Hlásať uspokojovanie všetkých túžob, náklonností a inštinktov znamená rozvracať život od samých koreňov. Konzumná spoločnosť si sama kope hrob. 2000 rokov sa uznávalo, že sexuálny pud má človek ovládať a usmerňovať podľa svedomia a Desatora. Dnes v konzumnej spoločnosti sa prebúdzajú inštinkty, umelá spotreba a plytvanie...

Heslom mnohých ľudí dneška je zaobstarať si čo najviac príjemností. Žiadosti a túžby sú tu vraj na to, aby boli uspokojované... A čo, keď niekto pocíti túžbu *udrieť vás*? A čo, keď niekto pocíti túžbu znásillniť vašu sestru alebo dcéru? A čo, keď niekto pocíti túžbu *zabiť*?

Žiaľ, aj sex sa dnes stal predmetom obchodu... Žiaľ! A mnohí to nevidia, alebo to priam obraňujú. A kopú sebe i nám hrob. I celému Slovensku. A *zamorujú* ľžami celý náš život. Lebo celý náš život sa potom organizuje bez svedomia, ľživo, čisto konzumne, a preto aj nemorálne. A všetci sme do tejto ľživej siete zaťahovaní. Keby ľudia kupovali len to, čo potrebujú, v danej ľživej, ale konkrétnej situácii by sa vraj ekonomika začala rúcať. Preto treba spotrebiteľov denne stimulovať a dráždiť, aby chceli stále viac a viac, aby výroba stále viac produkovala, aby obchod mohol viac a viac predávať. Ako predáte poslednú módu človekovi, ktorý nemá sklon ísť slepo za reklamou a za každým vsugerovaným prianím? Disciplinovanosť človeka a jeho svedomie, Boh, Cirkev a náboženstvo dráždia preto tých, ktorí ťažia zo živočíšneho života ľudí a z materialistických manier spoločnosti.

Pre mnohých ľudí je živočíšnosť a telo alfou i omegou modernej životnej múdrosti, celého života, ba i kultúry. Okrem starosti o telo nepokladajú nič za hodné námahy. Celú kultúru by najradšej premenili na pokľaknutie pred telom... Ranný telocvik im nahrádza rannú modlitbu... Víkend venujú tiež len modloslužbe tela a nevedia si nájsť čas pre ducha a dušu. Opálená pokožka a vypostované svaly sú jediným ideálom. Tieto slová nie sú vôbec namierené proti zdravému športu. No i šport sa často premieňa na modloslužbu - ihrskovú bránu nazývajú „svätyňou“ a niektoré športové postavy sú obklopené prívržencami ako modly niekdajších césarov s patričným bohatstvom v miliónoch.

Ján Chryzostom kardinál Korec „Sloboda ako dar - či záhuba?“

www.fara.sk/vistuk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku